

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.143/2012

privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.A. .X.

înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală- Directia
generală de soluționarea a contestațiilor sub nr.**906921/09.06.2011**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X., prin adresa nr..X./02.06.2011, înregistrată la Agenția Naționala de Administrare Fiscală – Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.**X/09.06.2011**, asupra contestației nr.3096/26.05.2011, depusă de **S.C. .X. S.A., cu sediul în .X., Str. X nr.1-3, Județul X, cod poștal X, C.U.I. X.**

Contestația este formulată împotriva punctului 2 din **Decizia pentru regularizarea situației nr..X./29.04.2011**, emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./29.04.2011 încheiat de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X., prin care s-au stabilit în sarcina societății mai sus amintite obligații suplimentare în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând:

- TVA	.X. lei
- Dobânzi TVA	.X. lei
- Penalități	.X. lei.

În raport de data emiterii **Deciziei pentru regularizarea situației nr..X. în data 29.04.2011**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X., în data de **26.05.2011**, așa cum este înscris pe ștampila de înregistrare aplicată de organul vamal pe originalul contestației aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 art.207 alin(1) si art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației **S.C. .X. S.A.** regăsindu-se

la pozitia nr.X/2010 din Anexa 2 la Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificarea și completarea ulterioară, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de către **S.C. .X. S.A.**.

I. Prin contestație, S.C. .X. S.A. aduce în susținere următoarele argumente:

Contestatoarea, **S.C. .X. S.A.**, solicită anularea punctului 2 a Deciziei pentru regularizarea situației nr..**X./29.04.2011** și corespunzător aceleiași punct din Procesul verbal de control nr..**X./29.04.2011** pe motiv că sunt neîntemeiate.

Societatea învederează că, obligarea la plată a sumelor sus amintite *“constituie o aplicare greșită a legii”* întrucât înscrierea TVA în facturi a fost efectuată de firmele emitente ale facturilor.

Contestatară arată că facturile verificate de organul de control au fost deja achitate iar stabilirea de obligații suplimentare în sarcina ei reprezintă o dublă impozitare și constituie o îmbogățire fără justă cauză. Totodată societatea învederează că *“dubla impunere a aceleiași materii impozabile, aparținând aceleiași subiect, pentru aceeași perioadă de timp, este în mod evident, excesivă”*.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației nr..X./29.04.2011**, s-au stabilit obligații de plată în sarcina **S.C. .X. S.A.** în suma totală de **.X. lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată, precum și accesoriile aferente.**

Urmare verificărilor efectuate asupra mărfii puse în liberă circulație, provenind din China, Coreea, Israel, S.U.A., organele de control vamal au constatat că societatea a evidențiat distinct sume plătite furnizorilor pentru prestări de servicii și alte taxe conexe transportului internațional, care nu au fost incluse în baza de calcul a TVA în vamă, la data importului, pentru care au stabilit obligații suplimentare în sarcina contestatoarei reprezentând debite privind TVA precum și accesoriile aferente acesteia.

Organele vamale invocă în susținerea constatărilor prevederile art.139 alin.(2), art.143 alin.(1) lit.a)-i), art.143 alin.(2) și art.144 indice 1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art.33 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar.

III.Luând în considerare susținerile contestatoarei și documentele invocate de acestea, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Referitor la obligațiile de plată, în sumă totală de .X. lei, reprezentând:

- TVA	.X. lei
- Dobânzi TVA	.X. lei
- Penalități	.X. lei,

Cauza supusă soluționării este dacă în baza de impozitare a TVA la import societatea avea obligația să cuprindă contravaloarea serviciilor de manipulare și descărcare precum și a altor servicii pe bază de comision în condițiile în care aceste servicii sunt direct legate de importul de bunuri.

În fapt, S.C. .X. S.A. a făcut obiectul unui control vamal ulterior pentru perioada 2008 – 2011 privind verificarea realității valorii în vamă declarate și a bazei de impozitare TVA a mărfii importate din China, Coreea, Israel, S.U.A. prin Biroul vamal .X. în condițiile de livrare CIF,CIP și DDU Constanța. După sosirea în portul Constanța au avut loc o serie de operațiuni desfășurate de către societăți specializate în manipulare, descărcare și alte servicii pe bază de comision. Ca urmare a verificării evidenței financiar contabile, respectiv facturi marfă, facturi externe de prestări servicii și alte taxe conexe transportului internațional, fișele contului furnizori de servicii accesorii transportului internațional, jurnale pentru cumpărări, organele de control vamal au constatat că o serie de cheltuieli, ce au fost evidențiate distinct, reprezintă contravaloarea unor prestări de servicii și alte taxe conexe la transportul internațional, care nu au fost incluse în baza de calcul a TVA de plătit în vamă, la data importului.

In drept, art 139 alin.(2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede: „*Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin.(1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.*”

Potrivit dispozițiilor art.33 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificările și completările ulterioare:

“Cu condiția de a fi evidențiate separat de prețul efectiv plătit sau de plătit, următoarele elemente nu sunt incluse în valoarea în vamă:

- (a) cheltuielile de transport pentru mărfuri după sosirea lor la locul de intrare pe teritoriul vamal al Comunității;*
- (b) cheltuielile pentru construcție, montare, asamblare, întreținere și asistență tehnică, întreprinse după importarea mărfurilor importate, cum ar fi instalații, utilaje sau echipamente industriale;*
- (c) valoarea dobânzilor în conformitate cu acordurile de finanțare încheiate de cumpărător și referitoare la cumpărarea mărfurilor importate, indiferent dacă finanțarea este acordată de vânzător sau altă persoană, cu condiția ca acordurile de finanțare să fi fost încheiate în scris și ca, atunci când i se solicită, cumpărătorul să poată demonstra că:
 - astfel de mărfuri sunt vândute efectiv la prețul declarat ca preț efectiv plătit sau de plătit și*
 - rata dobânzii pretinsă nu depășește nivelul predominant pentru astfel de tranzacții în țara și la momentul în care s-a acordat finanțarea;**
- (d) cheltuieli privind dreptul de a reproduce în Comunitate mărfuri importate;*
- (e) comisioane de cumpărare;*
- (f) drepturi de import sau alte taxe de plătit în Comunitate pe motivul importării sau vânzării mărfurilor.”*

Conform dispozițiilor normative anterior enunțate, contravaloarea serviciilor în discuție reprezentând, manipulare, descărcare și alte servicii pe bază de comision, nu se includ în valoarea în vamă, însă sunt elemente de natura celor care se includ în baza de impozitare a TVA la import.

Argumentele societății referitoare la faptul că decizia de regularizare constată o obligație la plata „încă odată a TVA” achitată furnizorilor de servicii care i-au emis facturi cu TVA nu pot constitui un motiv de neaplicare a dispozițiilor legale incidente în materie, iar societatea nu este prejudiciată având posibilitatea să solicite furnizorilor prestatori de servicii corectarea facturilor emise în sensul prevederilor pct.58(1) din Norme metodologice de aplicare a Codului Fiscal aprobată prin H.G. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data emiterii acestor facturi unde se precizează: “ În sensul [art. 150](#) alin. (3) din Codul fiscal, **orice persoană ce înscrie în mod eronat taxa într-o factură sau un alt document asimilat unei facturi, va plăti această taxă la bugetul statului, iar beneficiarul nu va avea dreptul să deducă această taxă. În acest caz, beneficiarul poate solicita furnizorului sau prestatorului corectarea facturii întocmite în mod**

eronat, prin emiterea unei facturi cu semnul minus și a unei facturi noi corecte.”

În acest sens, faptul că operatorii portuari emit facturi cu TVA, nu exonerează de răspundere societatea importatoare, ca acele cheltuieli accesorii transportului care chiar dacă nu se includ în valoarea în vamă, dar fac parte din baza de impozitare a TVA la import, să fie plătite, împreună cu celelalte drepturi vamale la data declarării bunurilor.

Având în vedere că, în conformitate cu dispozițiile legislative mai sus prezentate, sumele înscrise în facturile în cauză reprezintă cheltuieli care nu se includ în valoarea în vamă, dar care se includ în baza de impozitare a TVA la import, precum și în baza prevederilor art.139 din Legea 571 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aceste cheltuieli fiind incluse în sintagma „alte taxe” de la art.139 alin.(1), și „cheltuieli accesorii” transportului cum sunt: descărcarea, manipularea, paza și / depozitarea bunurilor și alte servicii similare ce poartă denumirea exhaustivă de “prestările accesorii transportului”, **în mod legal organele de control vamal** au calculat debite în sumă de **.X. lei** reprezentând diferențe de TVA neincluse de societate în baza de impozitare a TVA în vamă la data importurilor de bunuri.

În ceea ce privește accesoriile aferente în suma de **.X. lei** stabilite prin **Decizia pentru regularizarea situației nr..X./29.04.2011** încheiată de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., acestea reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul în suma de **.X. lei** reprezentând diferențe de TVA neincluse de societate în baza de impozitare a TVA în vamă, aceasta datorează și accesoriile aferente în suma de **.X. lei**, conform principiului de drept ***accessorium sequitur principale***.

În concluzie, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, “*11.1 Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;*”, contestația **urmează a fi respinsă ca neîntemeiată** pentru debitele în sumă totală de **.X. lei**.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

Decide :

Respingerea ca neîntemeiata a contestației formulată de S.C. .X. S.A. împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./29.04.2011 emisă de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. pentru suma totală de .X. lei, reprezentând:

- TVA	.X. lei
- Dobânzi TVA	.X. lei
- Penalități	.X. lei,

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X sau Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL
X